

[Stensballe.]

Spørgsmaalet om i Loven at optage Bestemmelser om, at Banker kan indføre en ny Tilsynsmyndighed overfor Virksomheder, vil jeg gerne have nærmere drøftet i Udvalget.

Jeg skal ikke gaa videre, men under Hensyn til, at Bankloven hviler paa Aktieselskabsloven, vilde jeg anse det for at være af overordentlig Betydning for Behandlingen af Banklovsforslaget, om dette høje Ting snarest kunde blive bekendt med det eventuelle Resultat af det andet høje Tings Forhandlinger angaaende Aktieselskabsloven. Som jeg sagde før, er det denne Lov, der danner Basis for Banklovgivningen, og det forekommer mig vanskeligt at færdigbehandle Lovforslaget om Banker uden samtidig eller helst forinden at have færdigbehandlet Aktieselskabsloven, idet jeg gaar ud fra, at dette høje Ting ret hurtigt vil kunne tage Stilling til Aktieselskabsloven, som i Fjor fik en saa grundig Udvalgsbehandling her i Tinget.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og saglig Behandling.

C. F. Sørensen: Efter den højtærede Handelsministers grundige saglige Gennemgang af Lovforslaget behøver jeg ikke at beskæftige mig med dets Enkeltheder, tilmed da hans Udtalelser ganske dækker mit Partis Opfattelse og vi derfor helt og fuldt kan anbefale Forslaget, som det nu foreligger. Men jeg kan ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger om Forslagets Gang her paa Rigsdagen. For det er jo ganske rigtigt, som den højtærede Handelsminister sagde, at Erhvervslivet og Bankverdenen venter og længe har ventet paa dette uhyre vigtige Forslag, og den Gang, det har haft paa Rigsdagen, har i vor Pengeverden, i Forretningslivet skabt en Usikkerhed, som alle er tjent med hurtigst muligt ophører.

Dette Forslag har nemlig haft en lang og svær Gang gennem Rigsdagen, og de Udtalelser, Partiet Venstres Ordfører, det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) fremsatte, fik mig ikke til at se optimistisk paa dets Fremtid. Hans Udtalelser var saa tunge, at jeg tænkte: vi er nok ikke ved Vejs Ende endnu med dette Forslag. Jeg tror, det vil have sin Interesse for ærede Medlemmer at høre lidt om Gangen i dette Forslags Behandling. Naar De opfrisker disse gamle Minder, tror jeg, De vil erkende, at det var lykkeligt, om vi nu havde „Rejsen endt“, om vi nu kunde faa dette Forslag færdigt, saa vort Pengeomsætningsliv og

vort Erhvervsliv endelig kunde faa den Ro, de trænger til.

Forslag til Lov om Banker blev første Gang fremsat i Folketinget i 1924—25, og efter en ret grundig første Behandling gik det i Udvalg, men naaede ikke at blive færdigbehandlet. Derefter blev Forslaget igen fremsat i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1925—26, og den grundige foregaaende Behandling havde da virket saa udmærket, at Forslaget blev enstemmig vedtaget med 108 Stemmer. Der var altsaa Medlemmer, som ikke kunde stemme for det, men det blev vedtaget med Stemmer fra alle Partier. Det skete imidlertid saa sent paa Rigsdagssamlingen 1925—26 — jeg tror, det var den næstsidste Dag i Samlingen, det blev oversendt til Landstinget —, at Sagen ikke naaede at komme til Behandling her.

Saa blev Forslaget fremsat i Landstinget i Samlingen 1926—27, og der var den Gang godt Haab om, at den saa længselsfuldt ventede Banklov nu skulde blive færdigbehandlet. Naar jeg siger, der var godt Haab om det, var Grundlaget for dette Haab de Udtalelser, Venstres daværende Ordfører, det nu afdøde Medlem for 3die Kreds (Maegaard), fremsatte desangaaende ved Forslagets første Behandling i Landstinget, idet han den 20. Oktober 1926 — jfr. Landstingstidende Sp. 143 — udtalte følgende:

„Man vil maaske have lagt Mærke til, at Offentligheden er underrettet om, at der af Landstinget skulde være blevet givet Erhvervsministeren Tilsagn om, at man vilde behandle det foreliggende Lovforslag med al mulig Velvillie og med en vis Hurtighed. Dette er rigtigt og ganske i Overensstemmelse med Landstingets Stilling i øvrigt. Vi behandler altid Sagerne hurtigst muligt, sagligt og velvilligt.“

Ak ja — ja, om Forladelse, det sagde Venstres Ordfører ikke, det var mig, der kom til at udstøde dette Hjertesuk ved at læse om Venstres Velvillie og Venstres Hurtighed. Jeg kom til at tænke paa Forslag til Næringslov, jeg kom til at tænke paa Forslag til Lov om en ny Kødkontrol, jeg kom til at tænke paa de tre Konventioner fra Arbejdsbureauet i Genève. Man kan saadan ved visse Lejligheder, naar der tales om Hurtighed og Velvillie fra Venstres Side, komme til at fortæbe sig baade i Fortidsminder og i Nutidsbetragtninger, og jeg indrømmer, at saa ser Velvillien og Hurtigheden nu og da noget underligt ud, naar de bliver holdt op i Dagens klare Lys.

Førstebehandlingen af det i Folketinget